

ПЪСНИ
НА
ВСЕМИРНОТО БРАТСТВО

СОФИЯ-1921 г.

Кл. Б.

Ф. ШЛАМБОРА.

*Когато природата се подновява,
птичките пълятъ.
Въ началото на всъка божествена
култура човъцитъ пълятъ;
Когато свѣтътъ се прѣсъздава,
ангелитъ пълятъ.*

*(Извадки изъ страницитъ на
най-старата книга въ свѣта).*

Зора на новия животъ.

Зо-ра се чуд-на за-зо-ря ва, зо-

ра на свѣ-тлъ новъ жи-вотъ, Свѣ-ли-ко-лъ-пи

е о-грѣ-ва пос-прѣли-я се нашъ ки-вотъ

Вно-ви-я свѣ-тлъ тозъ живота, Вно-ви-я свѣ-тлъ

тозъ жи-вотъ жи-вотъ на лю-бовъ-та вно-ви-я

свѣ-тлъ тозъ жи-вотъ, жи-вотъ на бла-гостъ-та.

Зората на новия животъ.

Зора се чудна зазорява,
 Зора на свѣтълъ новъ животъ;
 Съ великолѣпие огръва
 Поспрѣлия се нашъ кивотъ.
 Въ новия свѣтълъ тозъ животъ. (2)
 Животъ на Любовта;
 Въ новия свѣтълъ тозъ животъ
 Животъ на Благостта;
 Въ новия свѣтълъ тозъ животъ,
 Животъ на Радостта.

И птички въздуха изпълнятъ
 Съ възторгъ и сладки пѣсни въ хоръ,
 Хармонията да допълнятъ
 Въ голѣмия небесенъ дворъ.
 Въ новия свѣтълъ и пр.
 Трепти зората лекокрила
 И буди нашитѣ души;
 Като любяща майка мила,
 Подканя всѣкиго: „Стани!“
 Въ новия свѣтълъ и пр.
 Лжчи отъ Любовта ни вливатъ
 Въ гърдитѣ жива топлина,
 Съсъ сладка вѣра ни повдигатъ
 Въвъ крѣпостъ и видѣлина.
 Въ новия свѣтълъ и пр.
 О, тѣзъ лжчи отъ Бога идатъ,
 Тѣ пълнятъ нашитѣ сърца
 И шепнатъ сладко, какъ Той вика:
 „Елате, моитѣ дѣца!“
 Въ новия свѣтълъ и пр.

Братство единство.

Tempo Marciale Moderato.

f БРАТСТВО е ДИИ - СТВО НИ - е ИС - КА - МЕ,

ЗОВЪТЪ НА ЛЮ-БОВЬ-ТА НИ е ПУС-КА - МЕ, МИРЪТЪ НА

РА-ДОСТЪ-ТА НИ - е ВИ-КА - МЕ: БЛАГЪ ЖИ-ВОТЪ ВЪНАСЪ

ДА ВЛИ-ВА - МЕ, БЛАГЪ ЖИ-ВОТЪ ВЪНАСЪ ДА ВЛИ-ВА - МЕ,

БЛАГЪ ЖИ-ВОТЪ ВЪНАСЪ ДА ВЛИ-ВА - МЕ, БЛАГЪ ЖИ-ВОТЪ ВЪНАСЪ

ДА ВЛИ-ВА - МЕ, ДА ВЛИ-ВА - МЕ, ДА ВЛИ-ВА - МЕ,

Братство — единство.

Братство — единство ние искаме,
 Зовът на Любовта ние пускаме,
 Мирът на Радостта ние викаме:

Благъ животъ въ насъ да вливаме,
 Благъ животъ въ насъ да вливаме,
 Благъ животъ въ насъ да вливаме,
 Благъ животъ въ насъ да вливаме,

Да вливаме, да вливаме, да вливаме;
 Благъ животъ въ насъ да вливаме,
 Благъ животъ въ насъ да вливаме,
 Да вливаме, да вливаме, да вливаме!

Ще се развеселя.

Ще се РАЗ-ве-се - ля ПРЪ-мно - го За

РА - ди Гос - по - да; Ду-ша-та ми ще се

ЗА-РА-ду - ва ВЪо - га мо - е - го го; За -

що-то ме об-ле - че Во-деж-ди на спасе-ни-е За -

ГЪРНА ме вЪанти-я на ПРАВ - да Ка-то же-нихъ У -

КРА сенъ сасъ въ-неца, Ка-то не-вЪс-та на-ки-те - на -

ЯСЪ УТ - ВА - РИ - ТЪ СИ КА - ТО НЕ - ВЪС - ТА
 КА - ТО ДЪ - ВИ - ЦА У - КРА - СЕ - НА
 ПРЪИЗ - БРА - НА

СЪСЪ УТ - ВА - РИ - ТЪ СИ.
 ОТЪ ДРУ - ГАР - КИ - ТЪ СИ.

Ще се развеселя.

Ще се развеселя прѣмного
 Заради Господа;
 Душата ми ще се зарадува } 2
 Въ Бога моего;

Защото ме облѣче
 Въ одежди на спасение,
 Загърна ме въ мантия на правда, (2)
 Като женихъ,

Украсенъ съсъ вѣнецъ,
 Като невѣста
 Накитена съсъ утваритѣ си, } 2
 Като дѣвица,
 Прѣизбрана отъ другаркитѣ си.

Милосърдието.

А. Д. К.

pp Ми-ло-сър-ди-е - то е ГРА-ди-НА РАЙСКА, ЧУДНО
 ПРЪ-ме-не - НА ПЪЛНА СХУБОСТЪ МАЙСКА. Билки идър - ве -
 ТА В КРАСО - ТА РАЗ-ВИ - ти С' ИЗО-БИЛ-НА РОЖ-БА ВСЪКО-
 ГА ПО-КРИ - ти С' ИЗО - ти.

Милосърдието.

Милосърдието е градина райска,
Чудно прѣмѣнена, пълна съ хубостъ майска.
Билки и дървета, въ красота развити,
Съ изобилна рожба всекога покрити (2)

Всичко драго — мило и въ любовъ живѣе,
И цѣвти, и върже, и расте, и зрѣе.

Пролѣтъ, лѣто, есенъ и прѣзъ цѣла зима,
Отъ когато хора на земята има. (2)

И щомъ пжтникъ моренъ мине край градина,
Всеко живо клонче весело му кима:
Плодове узрѣли безъ користъ прѣдлага,
Съ непрѣсторна нѣга и усмивка блага. (2)

Бѣдни и богати, здрави или болни,
И по всеко врѣме, тука сж доволни,
Че смѣняватъ въ радостъ грижитѣ — хомота,
И съ утѣха виждатъ смисълъ въвъ живота. (2)

Затуй, който дири истинска побѣда,
Рай такъвъ прѣкрасенъ нека си отгледа:
Нѣма да се свърши щастие за него,
Ще го благославятъ и земя и небо. (2)

Благославяй Душе моя.

p БЛАГОСЛАВЯЙ Ду-ше мо-я, Гос-по-да! Не ЗАБРАВЯЙ ВСИТЬ

Му ми-лос-ти, Не ЗАБРАВЯЙ ВСИТЬ Му БЛА-гос-ти,

Не ЗАБРАВЯЙ ВСИТЬ Му ДОБРИ-ни! Не ЗАБРАВЯЙ МИЛОСТЬ.

ТА Му Не ЗАБ-РА-вляй БЛАГОСТЬТА Му Не ЗАБРАВЯЙ ОБИЧЬ

ТА Му, Не ЗАБ - РА-вляй ЛЮ-БОВЬ - ТА Му!

три пятн.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

Благославяй, душе моя

Благославяй, душе моя, Господа!

Не забравяй вситѣ му милости,

Не забравяй вситѣ му благости,

Не забравяй вситѣ му добрини!

Не забравяй милостьта Му,

Не забравяй благостьта Му,

Не забравяй Обичьта Му,

Не забравяй Любовьта Му!

За бѣлѣжка. Послѣднитѣ четири стиха (Не забравяй милостьта Му) се повтарятъ три пѣти: първи пѣть — силно; втори пѣть — тихо; трети пѣть — много тихо.

Напредъ да ходимъ.

Tempo di marcia Moderato.

НА ПРЪДЪ ДА ХО-ДИМЪ СМЪ - ЛО ВЪЧЕР - ТО-ЗИ - ТЪ БЕЗ-

МЪЛВНИ НА ТЪЙ-НО - ТО ПОЗ - НА - НЪЕ, СЪЖИ-ВОТЪ И СИ - ЛА

ПЪЛ - НИ. КАТЪ ВЪХ - РИ НАДЪ ГО - РИ - ТЪ, СЪДУХЪ ПЛАМЕНЪ ВЪ ГЪР-

ДИ - ТЪ, НА ПРЪДЪ ДА ПО - ЛЪ - ТИМЪ: СВЪТА ДА ОБ - НО ВИМЪ КАТ ВИМЪ

Напрѣдъ да ходимъ.

Напрѣдъ да ходимъ смѣло
 Въ чертозитѣ безмѣлвни
 На тайното познанье,
 Съ животъ и сила пълни.

Катъ вихри надъ горитѣ.
 Съ духъ пламенъ вѣвъ гърдитѣ. } 2
 Напрѣдъ да полетимъ:
 Свѣта да обновимъ!

Земята съ чисти мисли
 Да оградиме здраво,
 И злото всепорочно
 Да побѣдиме съ право.
 Катъ вихри надъ горитѣ, и пр.

На слабитѣ да носимъ
 Подкрѣпа и обнова,
 На страждущитѣ — милость
 И свободата нова.
 Катъ вихри надъ горитѣ, и пр.

Вѣвъ бездната да слѣземъ,
 Хоругва да поставимъ
 И падналитѣ брата
 Отъ мжка да избавимъ.
 Катъ вихри надъ горитѣ, и пр.

Тогавя да отворимъ
 На новий градъ вратитѣ,
 Въ Ерусалимъ да влѣземъ —
 Свѣта на свѣтлинитѣ.
 Катъ вихри надъ горитѣ, и пр.

Гьсенъ на Любовьта.

Лю-бовьта е из-воръ, Тя жи-во-та ра-жда

и, прѣсвятъ длѣжностъ, Внего кротко всагда Все на прѣдъ да

хо-ди Встремежъ къмъ добротото Шо е съвзр-ше-но

ralento

го-рѣ на не-бо-то. Ра-бо-ти съ не-я В милости же-

ralento

ла-ни, По мощьтано си и *ppp* За-ду-ши стра-дал-ни,

Пѣсенъ на Любовьта.

Любовьта е изворъ:
 Тя живота ражда
 И прѣсвятая длѣжностъ
 Въ него кротко всажда,
 Все напрѣдъ да ходи
 Въ стремежъ къмъ доброто,
 Що е съвършено
 Горѣ на небето.
 Работи съсь нея
 Въ милости желанни,
 Помощта носи ѝ
 За души страдални.

И туй непрѣстанно
 Върши тя самата,
 Като нѣжна майка
 Всѣкому въ душата
 Постоянно сади
 Съменцата драги,
 Отъ които никнатъ
 Добринитѣ благи.
 Работи съсь нея и пр.

Тазъ велика тайна
 Кой добръ разбира,
 Свойта душа мила
 Сутрина разкрива —
 Както кринътѣ бѣли
 На роса небесна
 И на слънчевата
 Свѣтлина чудесна.
 Работи съсь нея и пр.

Слънцето, което
 Оживотворява,
 Оврѣме човѣка
 Топло озарява,
 Буди и възраства
 Въ него съменцата
 И му пълни тайно
 Съ добрини душата.
 Работи съсь нея и пр.

Плодове тѣй сладки,
 Въ Любовьта узрѣли!
 Най-блаженъ ще бжде
 Тозъ, който ви вкуси:
 Въ жилища небесни
 Вѣчно ще живѣе,
 Прѣдъ прѣстола Божи
 Пѣсни ще да пѣе.
 Работи съсь нея и пр.

Сърдечниятъ зовъ. А.Д.К.

Andante.

pp Прѣдъ Тебъ при - па - да - ме, Гос - по - ди, Днесъ
 с'чис - ти, тре - пет - ни ду - ши, Възвъ Лѣ - сень из -
 ли - ба ме сѣрца - та си и зо - вемъ те прѣс -
 вя - ти прос - ти Възвъ - ти.

I II

Сърдечниятъ зовъ.

Прѣдъ Тебъ припадаме, Господи,
Днесъ съ чисти, трепетни души;
Въвъ пѣсень изливаме сърцата си,
И зовемъ Те, Прѣсвятій, прости!

Забравяй грѣховеѣ наши,
Обилно насъ благослови;
Царю, Прѣблагий, на свѣтлитѣ души,
Въ царството Си ни приеми.

Тамъ да те славимъ прѣзъ вѣчността,
Единъ Ти заслужвашъ хвала;
Огради ни съ милоститѣ си Твои,
Озари ни съ Твойта свѣтлина.

Събуди се братко

Съ - бу - ди се; БРАТ - КО МИ - ЛИ, ОТЪ ДЪЛ -

БОКЪ СЪНЪ ТИ СТА - НИ, И ве - ри - ги - ть въ -

КОВ - НИ ОТЪ НО - зе - ть си сне - ми

Лю - бовь - та е тво - я МАЙ - КА, Тво - я си - ла Твои пи - лотъ -

Тя ще те из - пра - ви крѣп - ко, Тя ще ти да - ри жи - воть.

Събуди се, братко.

Събуди се, братко мили,
 Отъ дълбокъ сънь ти стани,
 И веригитѣ вѣковни
 Отъ нозѣтъ си сними.
 Любовъта е твоя майка,
 Твоя сила, твой пилотъ:
 Тя ще те изправи крѣпко,
 Тя ще ти дари животъ.

Напусни затвори, тъмни,
 Вънъ е редомъ свѣтлина,
 Миръ и радостъ те очакватъ
 И блажена сетнина.
 Любовъта е твой учитель, —
 Живо слово да ще ти,
 На добро ще те научи,
 Въ мъдрость ще те посвѣти.

И на брата си продумай
 Сладка дума съ потикъ новъ,
 Ти сърцето му да стоплишь
 Съ твоята искрена любовъ.
 Любовъта е твой спасителъ,
 Нея въ помощъ призови:
 Тя душата ти отъ гнета
 Скоро ще освободи.

Благословенъ Господъ.

Благословенъ Гос-подъ Богъ нашъ На всич-ки въ - ко -

ве, Благословенъ ба - ща нашъ На свѣтли ть Ду-хо-ве,

На свѣлить Ду-хо-ве, На свѣлить Ду-хо-ве, На свѣлить

Ду-хо-ве На свѣ-ли-ть Ду-хо-ве.

Благословенъ Господь.

Благословенъ Господь Богъ нашъ
На всички вѣкове,
Благословенъ баща нашъ
На свѣтлитъ духове
На свѣтлитъ духове
На свѣтлитъ духове
На свѣтлитъ духове
На свѣтлитъ духове.

Врѣме е да вървимъ.

ВРЪ-МЕ е да ВЪР-ВИМЪ, ЗЛОТО да ПО-БЕ-ДИМЪ, МИ-РА

ДА ВЪДВОРИМЪ, ХРИСТА да ВЪ ЦА-РИМЪ! ПРАВДА ще ВЪ ве-

демъ, Сво-бо-да ще да-демъ, И прѣзъ всичкитѣ дни ВЪРНИ

ще сме НИЙ. Да ца - ру ва ЛЮБОВЬ-ТА
ДА ЦА РУВА ЛЮ БОВЬ

ДА ца - ру - ва БЛАГОСТЪТА. БОГЪ е ца
ТА ДА ЦА РУ ВА БЛАГОСТЪТА БОГЪ е

РЪТЪ на СВЪ - ТА, Той в' ПЪТЯ НИ е СВЪТ-ЛИ
ЦАРЪТЪ на СВЪ - ТА

Врѣме е да вѣрвимъ.

Врѣме е да вѣрвимъ
 Злото да побѣдимъ,
 Мира да вѣдворимъ,
 Христа да вѣзцаримъ!
 Правда ще вѣведемъ,
 Свобода ще дадемъ,
 И прѣзъ всичкитѣ дни
 Вѣрни ще сме ний.

Да царува Любовьта!
 Да царува Благостъта!
 Богъ е царьтъ на свѣта,
 Той въ пжтя ни е свѣтлина.

Бързо да полетимъ,
 Мощно да възтржбимъ,
 Радостъ да възвѣстимъ,
 Вѣра — съживимъ!
 Ще огрѣй пакъ свѣта
 Въ пѣрвата красота,
 Свобода, миръ и редъ
 Ще владѣятъ вредъ.

Да царува Любовьта!
 Да царува Благостъта!
 Богъ е царьтъ на свѣта,
 Той въ пжтя ни е свѣтлина.

На Учителя.

НА У - ЧИ - ТЕ - ЛЯ ПО - КО - РЕНЪ АЗЪЩЕ СЛУ - ЖА ДО КОН -

ЦА; ТОЙ ЗА МЕНЪ Е ПЪТЬ ОТ - ВО - РЕНЪ, ЩОМЕ ВО - ДИ КАМЪ ОТ -

ЦА. ТОЙ ЗА МЕНА Е ПЪТЬОТВО РЕНЪ,ЩОМЕ ВОДИКАМЪ ОТЦА

На Учителя.

На Учителя покоренъ
 Азъ ще служа до конца;
 Той за менъ е пжть отворенъ, } 2
 Шо ме води къмъ Отца.

Господи, Ти мой Учитель,
 Въ стжпкитъ Си ме води,
 И катъ мощенъ покровитель, } 2
 Всекога къмъ менъ бжди.

Дай ми Твоята мждрость свята,
 И Божествена Любовь;
 За любовь къмъ всички братя } 2
 Винаги да съмъ готовъ.

И въвъ дни на изпитанье,
 Ти бжди ми канара;
 Тъй за Тебе ще живѣя } 2
 И за Тебе ще умра.

И когато стана жителъ
 На невидимия свѣтъ,
 О, любезни мой Учитель, } 2
 Дай ми Твоята благодать.

Страдна душо.

Бавно

СТРАДНА ДУ - ШО ТИ КОП - НЕ ЕШЪ, ЗА КАК - ВО ГО -

РИШЪ И ТЛЪ - ЕШЪ? - СЛО - ВО - ТО ТИ БОЖЕ, ЧА - КАМЪ

Дуетъ

И О - БИЛ - НА - ТА ТИ МИ - ЛОСТЬ. ЗА ТЪХЪ СТРАДАМИ

Tutti

За органъ.

И КОП НЪ - С.

Страдна душо.

Страдна душо, ти копнѣшъ,
 За какво горишъ и тлѣшъ?
 — Словото Ти, Боже, чакамъ
 И обилната Ти милость.
 За тѣхъ страдамъ и копнѣя.

И гладувамъ, и жадувамъ,
 Тѣхъ очаквамъ денонощно.
 Ти ме, Боже, благославяй,
 При Тебъ близо азъ да бжда
 И утѣха въ Тебъ да найда.

Твоятъ свѣтълъ ликъ да гледамъ
 И величието Твое;
 Да науча Тебъ да любя.
 Въ тазъ любовь къмъ Тебе, Боже,
 Да намѣря мощна сила.

Въвъ подвизи — съвършенство
 Да познавамъ милостъта Ти,
 Прѣвеликата Ти тайна,
 Що разкрива на човѣка
 Суетата на живота.

Всичко на земята грѣшна
 Е прѣходно, мимолѣтно,
 Само Ти си вѣченъ, Боже,
 Тебе хвалимъ, Тебе славимъ,
 Тебъ ще славятъ вѣковетъ.

Узрѣй ти мое сълнце!

p Из грѣй, из грѣй ти мо-е съл-нце, За-що-то

ча-камъ всѣ-ки день! За тебѣ коп-нѣ - е мой-то

сърд - це *p* И в' пѣтя си сѣмъ из-мо-ренъ, Ти

но-сишъ ми животъ блаженъ, Животъ блаженъ, животъ бла-

женъ *f* блаженъ, блаженъ, животъ блаженъ, *p* Ти носишъ.

ми жи - вотъ бла - женъ.

Изгрѣй ти, мое слънце.

Изгрѣй, изгрѣй ти, мое слънце,
 Защото чакамъ всѣки день!
 За тебъ копнѣ мойто сърце,
 И въ пжтя си съмъ изморенъ;
 Ти носишъ ми животъ блаженъ.

Животъ блаженъ (2)

Блаженъ (2)

Животъ блаженъ,

Ти носишъ ми животъ блаженъ.

—

Огрѣй небето и земята,
 Лазурний поднебесенъ ширъ:
 Развесели ми днесъ душата,
 Въ трептенията си безспиръ,
 О, дай ми тозъ животъ и миръ!

Животъ и миръ (2)

И миръ (2)

Животъ и миръ,

О, дай ми тозъ животъ и миръ!

—

Единствено си ти, което
 Изпълвашъ всичко съсъ Любовь,
 И подновявашъ всичко вето;
 Свѣтътъ чрѣзъ тебъ ще бжде новъ;
 Ти вѣчно си свѣта любовь.

Свѣта любовь (2)

Любовъ (2)

Свѣта любовь,

Ти вѣчно си свѣта любовь.

Стани, стани!

Adagio

СТА - ни, СТА - ни И Господъ ще те о - жи - ви, СТА -

СТАНИ СТАНИ

ни, СТА - ни И Господъ ще те въз - кре - си, СТА -

СТАНИ СТАНИ

ни, СТА - ни и съ ЛЮБОВТА ЗА - поч - ни; СТА - ни, СТА -

ни и в' истина се облъ - чи В' истина се

об - лъ - чи И съ не я все гради; Тя ще те и об - но - ви,

И с' духъ ще те О - ЗА - ри.

Стани, стани!

Стани, стани,
И Господъ ще те оживи;
Стани, стани,
И Господъ ще те възкреси;
Стани, стани,
И съ Любовта ти започни;
Стани, стани,
И въ Истина се облѣчи.
Въ Истина се облѣчи
И съсъ нея все гради:
Тя ще те и обнови,
И съ Духъ ще те озари.

Шуми.

p Шу- ми азъ слу- шамъ Цѣль свѣтъ да шу- ми! Шу-

мятъ сѣр - ца - та че - ловъш - ки в'срѣдъ свой - тъ

ШУМЯТЪ

и - до - ли и грѣшки Шумятъ без - спир - но у - мо -

ШУМЯТЪ

ве - тъ го - лѣмъ е приливъ вдо - мо - ве - тъ Шу - ми азъ

слу - шамъ *pp* Цѣль свѣтъ да шу - ми.

Ш у м и.

Шуми; азъ слушамъ
 Цѣль свѣтъ да шуми!
 Шумятъ сърцата челоуѣшки,
 Верѣдъ свойтъ идоли и грѣшки,
 Шумятъ безспирно умоветъ:
 Голѣмъ е приливъ въ домоветъ.

Шуми; азъ слушамъ
 Цѣль свѣтъ да шуми!

И вѣтъръ вѣе,
 Кждѣто си ще.

Листата горски отговарятъ
 На неговия зовъ: повтарятъ
 Любимата си пѣсенчица,
 Игрива като ладанчица.

И вѣтъръ вѣе,
 Кждѣто си ще.

Мой вѣтре, буйно
 Задухай сега!

Носи Божествената влага
 И освѣжаваща прохлада;
 Прѣчиствай задушливи хижи;
 Разсѣвай тежки земни грижи!

Мой вѣтре, буйно
 Задухай сега!

Задухай, вѣтре,
 Свѣтътъ разведри!

При чисти мисли, ѣ нежни чувства
 Цвѣтятъ Божествени изкуства;
 Навредъ да просияе радость,
 Навредъ да диша свѣжа младость!

Задухай, вѣтре,
 Свѣтътъ избистри!

При източника

Ви сокъ планин - ски връхъ блѣсти, Об - лънь с'лж

чи отъ не - бе - са - та, Тамъ чис - то из - вор че шур - ти

и в'химнѣ из - ли - ва си ду - ша - та ду -

ша та ду ша та и в'химнѣ изли - ва си ду ша - та

При източника

Високъ планински връхъ блѣсти,
Облѣнь съ лжчи отъ небесата,
Тамъ чисто изворче шурти
И въ химнѣ излива си душата.

Душата (2)

И въ химнѣ излива си душата.

Къмъ него пжтникъ уморенъ
Усилно се стреми съ надежда,

Съ дълбока скърбь обрѣмененъ,
Той новъ животъ си тамъ отрежда.

Отрежда (2)

Той новъ животъ си тамъ отрежда.

И пита той: да пийна ли
Отъ твоята водица чиста,
Да освѣжа очитѣ си,
Душа си страдна да очистя.

Очистя (2)

Душа си страдна да очистя.

Да отпочина ли, ржцѣ,
Лице, нозѣ си да измия
Отъ тозъ свѣтовенъ прахъ, сърце,
Покрито съ рани, да разкрия?

Разкрия (2)

Покрито съ рани да разкрия.

— Склони, о, пѣтниче злочестъ,
Глава си морна, утолявай
Безмѣрната си жажда днесъ
Отъ Менъ и въ Менъ се ти надѣвай!

Надѣвай (2)

Отъ Менъ и въ Менъ се ти надѣвай!

Гласътъ ти мжченишки чухъ,
Приехъ и твоята жалба мила,
Азъ съмъ великъ Божественъ Духъ
И ще ти дамъ животъ и сила.

И сила (2)

И ще ти дамъ животъ и сила.

Ела, ела и пий отъ Менъ,
О, мило Божие създанье,
Настъпи вечъ послѣденъ день
На всѣка мжка и страданье.

Страданье (2)

На всѣка мжка и страданье.

Изрѣва день тържественъ.

ИЗЪ ГІРЬ-ВА ве-че день ТЪРЖЕСТВЕНЪ ПРЪДРЕЧЕНИ-Я день БО-

ЖЕСТВЕНЪ НА ДНИ-ТЬ ДИ - А-де - МА СЪ СВѢТ-ЛИ-НА ГО-ЛЪ-МА

tutti

РЕЛАТЕ ДА ЖИ - ВЪ-ЕМЪ ВЪ ЛЮБОВЬ ТА ЧУ ДЕС НА, Е - ЛА - ТЕ

ДА ПРИЕ - МЕМЪ, ТАЗЪ БЛА - ГО - ДАТЬ НЕ - БЕС - НА Е - ЛА - ТЕ

ДА ПРИЕ - МЕМЪ ТАЗЪ БЛАГОДАТЬ НЕ-БЕС-НА, ШО ЖИ-ВО - ТА

ОБ - НО - ВА ВА *pp* И ВЪЧ - НО ТЯ ГО ЮДМЛАДЯ - МА

Изгрѣва день тържественъ

Изгрѣва вече день тържественъ,
 Прѣдречения день Божественъ,
 На днитѣ диадема
 Съсъ свѣтлина голѣма.

Елате да живѣемъ
 Въвъ Любовьта чудесна,
 Елате да приемемъ
 Тазъ благодатъ небесна, }²
 Що живота обновява
 И вѣчно тя го подмладява.

И носи радостъ за душата,
 И прогласява свободата,
 И миръ съ любовь прѣсвята
 За всички на земята.

Елате да живѣемъ и пр.

О, день прѣкрасенъ, вѣчно благо,
 Кому за тебе не е драго?
 За всичкитѣ години,
 По-скоро обнови ни!

Елате да живѣемъ и пр.

За небесния Царь.

Tempo di marcia

НА ПРЪДЪ, НАПРЪДЪ ЗА СЛАВА ВЪ БОИ ЗА ЦАРЯ НЕ-БЕС-НИ. ЦАРЪТЪ НА

ПРАВДА, МИРЪ И ЛЮ-БОВЬ. МИРЪ И ЛЮ - БОВЬ, МИРЪ И ЛЮБОВЪ, ЛЮ-

БОВЬ, ЛЮБОВЬ СЛАВА, СЛА-ВА Тебъ подо-ба-ва: Ти си Царь на

ПРАВДА И МИРЪ, Ти си Царь на ПРАВДА И МИРЪ, МИРЪ И ЛЮ-

БОВЬ МИРЪ И ЛЮ - БОВЬ, МИРЪ И ЛЮ - БОВЬ МИРЪ И ЛЮБОВЬ. ЛЮ-

БОВЬ, ЛЮ - БОВЬ.

За небесния царь.

Напрѣдъ, напрѣдъ за слава
Въ бой за царя небесни,
Царьтъ на правда, миръ и Любовь,
 Миръ и Любовь
 Миръ и Любовь
 Любовь, Любовь.

Слава, слава Тебъ подобава:
Ти си царь на правда и миръ
Ти си царь на правда и миръ,
 Миръ и Любовь,
 Миръ и Любовь,
 Миръ и Любовь,
 Миръ и Любовь,
 Любовь, Любовь.

Излъзълъ е съячъ.

Moderato

Из - лъ-зълъ е съ - ячъ да съ - е - е ПРЪК-

РАС - но БЛА - го новъ жи - вотъ, и съ - е Той, и

тихо пѣ - е, ПРЪдъ всѣ ки - домъ и всѣ - ки родъ и

домъ и всѣ - ки родъ Без - цѣ - ненъ даръ е любовь -

та, КРА - си - во чувство о - бичѣ - та и БЛА - го

дѣ - ло ми - лостѣта, О - би - ленъ из - воръ мъдростѣта без -

ИЗЛЪЗЪЛЪ Е СЪЯЧЪ.

Излъзълъ е съячъ да сѣе
 Прѣкрасно благо — новъ животъ,
 И сѣе той, и тихо пѣе,
 Прѣдъ всѣки домъ и всѣки родъ:
 Безцѣненъ даръ е любовта,
 Красиво чувство — обичта;
 И благо дѣло — милостта,
 Обиленъ изворъ — мждростта.

И който чуе, въ мигъ потрѣпва
 Отъ тоя благъ и милъ напѣвъ,
 И просиява, и възкрѣсва,
 И благославя тозъ посѣвъ.
 Безцѣненъ даръ е любовта, и пр.

Любовъ вселенната облива,
 Отъ обичъ грѣе всѣка тваръ,
 Животъ въ живота се прѣлива,
 Тукъ нѣма вече младъ и старъ.
 Безцѣненъ даръ е любовта, и пр.

Напрѣдъ чада.

НАВ - ПРѢДЪ ЧАДА, НАПРѢДЪ НОСЕ - ТЕ СЛОВОТО НАВРѢДЪ! БЕЗ -
 СТРАХЪ ВЪ ЖИВОТА НОВЪ НОСЕТЕ ПРАВДА, МИРЪ ЛЮБОВЬ БЕЗ - БОВЬ.

The musical score is written in a two-staff system (treble and bass clefs) with a common time signature (C). The melody is in a minor key, indicated by one flat (B-flat). The lyrics are written below the notes. The first system covers the first line of lyrics, and the second system covers the second line. The second system includes a triplet of eighth notes and a first/second ending bracket.

Напрѣдъ, чада.

Напрѣдъ, чада, напрѣдъ,
Носете Словото навредъ!

Безъ страхъ въ живота новъ
Носете правда, Миръ, Любовь!

Отъ новото небе
Спасительтъ ни днесъ зове;
Я, чуйте тоя зовъ —
Носете правда, Миръ, Любовь!

Тукъ долу нѣма миръ,
Неправдата е въ длѣжъ и ширъ,
Разсѣйте бързо днесъ
За миръ и правда блага вѣсть!

Напрѣдъ, чада, напрѣдъ,
Носете Словото навредъ!
Безъ страхъ въ живота новъ,
Носете правда, миръ, Любовь!

Великото славословие.

Равнопѣние I Часть

I Стихъ.

СЛА-ВА Те-бѣ, по-ка-зав-ше му НАМЪ СВѢТЪ СЛАВА ВЪ ВЪШНИХЪ

БО - ту, и на-зе-мли МИРЪ, вЪ чело-вѣ-цѣхъ БЛАГО воленіе.

Сириндов.

СЛАВА Те-бѣ по-казав-ше му НАМЪ СВѢТЪ, СЛА-ВА Те-бѣ,

по-ка-зав-ше му НАМЪ СВѢТЪ.

II Стихъ

ХВА-лимъ Тя, БЛА-гос-ло-вимъ Тя, кланя-емъ Ти ся,

сЛаво-сло-вимъ Тя, бла-го-да-римъ Тя ве-ли-ки-я РА-ДИ

СЛА-ВИ Тво-е - я. *Слѣдва припѣва, Слава Тебѣ показавше му.*

III Стрѣхъ.

Гос - по - ди ЦА - рю не - бес - ній, Бо - же От - че вседержителю,

Гос - по - ди, Си не е - ди - но - род - ный, И - и - су - се Христе

и свя - тий Ду - ше. Гос - по - ди Бо - же, А - гънче Бо - жи

Си - не О - тець, взѣ - мляй Грѣхъ МІРА, По - милуй насъ:

Бавно.

В'зѣмляй Грѣхи МІРА, ПРІИ - ми мо - лит - ву НА - шу : СЪ - дѣй

Бавно припѣв,

о дѣс-нѣ-ю от-ца, по-мѣ-лѣ-ни-и на-съ.

Пстихъ.

Я - ко ти е си е - динъ святъ, ти е си е - динъ господъ.

и и-сусъ хри-стосъ, во-сла-ву бо-га от-ца, а-мин.

Пстихъ.

на всякъ дѣнь бла-го-сло-влю тя, и восхвалю и - мя твоѣ.

во-вѣ-ки и в' вѣ-кѣ вѣ - ка. *Слѣдва припѣва, слава тебѣ...*

Пстихъ

спо-дѣ-би, гос-поди, в дѣнь сей безъ грѣха сохрани - ти-ся намъ.

Благословенъ е си, Гос-по-ди, Боже Отець нашихъ и хвално

про-сла-вле-но и-мя Тво е во-вѣ-ки, аминъ.

Пре се три пѣти съ припѣва.

бу ди, Гос-по-ди милость тво-я на насъ, я-ко-же у-по-

Припѣв.

ва хомъ на тя Благословенъ е ой Гос-по-ди, на-у-чи-

мя оп-рав-да-ни-емъ тво-имъ.

II Часть

I Стихъ

Гос-по-ди, при-бъ-жи-ще-би-лье-си! на-мъ-въ-ро-дъ-и-ро-дъ.

А-зъ-рѣ-хъ-гос-по-ди, по-ми-луй-мя, из-цѣ-ли-дѣ-лу-мо-ю,

я-ко-со-грѣ-шихъ-те-бѣ.

II Стихъ.

Гос-по-ди, к'те-бѣ-при-бъ-го-хъ, на-у-чи-мѣ-тво-

ри-ти-во-лю-тво-ю-я-ко-ти-е-си-бо-гъ-мой,

III Стихъ.

я-ко-у-те-бѣ-из-точ-никъ-живо-та-во-свѣтъ-тво-емъ

УЗ - РИМЬ СВѢТЪ.

ПРО - БА - ВИ МИ - ЛОСТЬ ТВО - Ю ВЪ - ДУ - ШИМЪ ТЯ.

Три пѣти.

Святѣи Боже

Свя - тѣи Бо - же, свя - тѣи Крѣпкий, святѣи безсмерт.

Гѣле.

ний по - ми - луй насъ сла - ва От - цу и си - ну и свя -

то - му ду - ху и ни - нѣ и прис - но и во - вѣ - ки въ -

ковъ Аминь Святѣи безсмертний по - ми - луй насъ

Великото Славословие

I Часть

1. Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ, слава в'вишнихъ Богу, и на земли миръ, в'человѣцѣхъ благоволение.
Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ,
Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ.
2. Хвалимъ Тя, благословимъ Тя, кланяемъ Ти ся, Славословимъ Тя, Благодаримъ Тя, великия ради слави Твоея.
Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ,
Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ.
3. Господи, Царю Небесный, Боже, Отче Вседържителю, Господи, Сине единородный, Иисусе Христе, и свягий Душе. Господи Боже, агънче Божий, Сине Отечъ вземляй грѣхъ мира, помилуй насъ: вземляй грѣхъ мира, приеми молитву нашу: сѣдьяй одѣснуоу Отца, помилуй насъ.
4. Яко Ти еси единъ святъ, Ти еси единъ Господь, Иисусъ Христосъ, во Славу Бога Отца аминъ.
5. На всякъ день благословлю Тя, и възхваляю имя Твое во вѣки и во вѣкъ вѣка.

Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ.
Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ,

6. Сподоби Господи, въ день сей безъ грѣха
сохранитися намъ.

Благословенъ еси, Господи, Боже Отецъ на-
ши, и хвално, и прославлено имя Твое во
вѣки аминъ.

7. Буди, Господи, милость Твоя на насъ, яко
же уповахомъ на Тя. Благословенъ еси.
Господи, научи мя оправданиемъ Твоимъ.

Буди, Господи, милость Твоя на насъ, яко же
уповахомъ на Тя. Благословенъ еси, Го-
споди, научи мя оправданиемъ Твоимъ.

Буди Господи, милость Твоя на насъ, яко же
уповахомъ на Тя. Благословенъ еси, Го-
споди, научи мя оправданиемъ Твоимъ.

II Часть

1. Господи, прибѣжище билъ еси намъ в'родъ и
родъ. Азъ рѣхъ: Господи, помилуй мя, из-
цѣли душу мою, яко согрѣшихъ Тебе.
2. Господи, к'Тебѣ прибѣгохъ, научи мя тво-
рити волю Твою, яко Ти еси Богъ мой.
3. Яко у Тебе источникъ живота, во свѣтъ
Твоемъ узримъ свѣтъ.
4. Пробави милость Твою ведущимъ тя.
Святей Боже, святей крѣпкий, святей
безсмертней, помилуй насъ.

Святой Боже, святой крѣпкий, святой
безсмертный, помилуй насъ.

Святой Боже, святой крѣпкий, святой
безсмертный, помилуй насъ.

Слава Отцу и Сину и Святому Духу и нинѣ
и присно и во вѣки вѣковъ аминъ.

Святой безсмертный, помилуй насъ.

Святой Боже, святой крѣпкий, святой
безсмертный, помилуй насъ.

